

gik den ærede Minister ind paa ved Samraadet. Statsskovarbejderne have jo i de senere Aar faaet deres Forhold noget forbedret. I Aar er der ogsaa taget Bestemmelse om, at Staten anskaffer en hel Del Redskaber til dem, hvad der ogsaa bringer dem en lille Forbedring i deres Stilling, og jeg er glad ved, at denne Forbedring nu ogsaa kommer Skovarbejderne under Sorø Akademi til gode.

H. Madsen: Der findes paa Ændringsforslagslisten opført et Forslag af Kultusministeren om Bevilling af 1,500 Kr. til Istandsættelse af Aalbæk Kirke. Finansudvalget har stillet Underændringsforslag om, at der ikke skal bevilges mere end 1,000 Kr. Jeg finder Anledning til at udtale, at det jo kan være meget godt at være sparsommelig, det er en priselig Egenskab, men et gammelt Ord siger, at man kan ogsaa spare paa Skillingen og lade Daleren gaa. Saaledes tror jeg, det vil gaa i dette Tilfælde. Naar Ministeren har forlangt 1,500 Kr., tror jeg ikke, at Istandsættelsen kan udføres for et mindre Beløb. Jeg kan godt forstaa, at Finansudvalget ømmer sig ved at gaa til en Bevilling af den Art, da det ikke er saa længe siden, at Kirken blev bygget, men Forholdet er jo det, at der haves ingen Udvej til at fremskaffe noget Beløb til dens Istandsættelse. Naar man skulde søge Grunden til, at der saa hurtigt trænges til en saa stor Udgift til Istandsættelse, ligger det, saa vidt jeg har kunnet skønne og faa oplyst, deri, at Kirken fra først af er daarligt bygget. Ja, det er jo en Anke, man kan fremføre mod den Bestyrelse, som har bortgivet Arbejdet, eller den Bygmester eller Arkitekt, som har haft Tilsyn med Opførelsen. Det anføres imidlertid nu af Kirkesynet, at Kirken er i den Grad forfalden, at den truer med at falde ned, den er daarligt fundamenteret, Murene revne, al Puksen falder af, og hvis der ikke bliver gjort noget ekstraordinært ved den, falder den ned. Bestyrelsen staar saaledes, at den ikke paa nogen Maade kan finde Folk til at yde Bidrag dertil. Dertil kommer, at det jo er en fattig Befolkning, som aldeles ikke har Raad til at yde synderligt eller noget som helst, kunde man gerne sige,

dertil. Det var med store Anstrengelser, de i sin Tid fik skrabt 6,000 Kr. sammen, dels til Kirkegaard, dels til en Fond paa 2,000 Kr., der skal henlægges til Vedligeholdelsen. Det siger sig selv, at naar der indtræffer saadanne ekstraordinære Udgifter, vil Renten af de 2,000 Kr. ikke hjælpe synderligt. Hvis der nu ikke sker en ordentlig Istandsættelse, ville disse Folk komme igen om et Aars Tid eller to og sige: Kirken blev ikke gjort ordentlig i Stand, og nu have vi den samme Ulempe paa ny. Jeg tror, at den største Sparsommelighed for Staten vil være at sige: Nu yde vi det Beløb, som er tilstrækkeligt til en forsvarlig Istandsættelse. Naar det Tidspunkt indtræder, at Kirken er ved at falde ned, tror jeg dog ikke, at Staten vil nægte at yde en Bevilling til at faa den forsvarlig istandsat. Jeg vil derfor anbefale at stemme for Ministerens Forslag om de 1,500 Kr. og ikke for Finansudvalgets, thi jeg tror, at det i Længden er det mest sparsommelige for Statskassen.

Jessen: Under Nr. 112 paa Ændringsforslagslisten findes Forslag om en Invalidforsørgelse til forhenværende Sergent af Grænsetoldpolitikorpset Chr. Ehlers paa 225 Kr. fra den 1. December 1905 at regne. For dette Forslag vil jeg gerne bringe den højtærede Finansminister og det ærede Finansudvalg en Tak. Det er jo godt-gjort, at Manden under sin Tjeneste som Grænsegendarm har paadraget sig en Svækkelse, saa at han nu er næsten uarbejdsdygtig. Det vil derfor være særdeles kærkomment for ham, at Staten paa den Maade rækker ham en hjælpende Haand. Jeg vil paa det bedste anbefale dette Forslag.

Poul Christensen: Jeg vil gerne, for saa vidt jeg opfattede den ærede Ordfører rigtigt, da han omtalte det Samraad, som nævnes under Nr. 74 i Betænkningen, takke den ærede Kultusminister, fordi han vil skaffe Skovarbejderne under Sorø Akademi de samme Forbedringer i deres Stilling, som bleve gennemførte for Statsskovarbejderne ved 3die Behandling af Finansloven. Samtidig vil jeg gerne tillade mig at spørge den højtærede Minister, om det ikke var muligt, at der for de ikke faste Arbejders Vedkommende, altsaa dem,